

АЛБЕНА БАКРАЧЕВА
ИМЕНЕН И ПРЕДМЕТЕН
ПОКАЗАЛЕЦ
КЪМ „ХЕНРИ ДЕЙВИД ТОРО.
ЖИВОТ БЕЗ ПРИНЦИП.
ИЗБРАНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ“

chitanka.info

Абелар, Пиер (1079–1142) — френски средновековен философ и теолог, преподавал в Париж.

Абу Муса (721–815) — алхимик, известен като „баща на арабската химия“, прославил се с метафизическата си философия на природата.

Августинска епоха — английската литература от ок. 1700 до 1750 г.

Аврора (рим. мит.) — богинята на Зората, която отваряла на слънцето вратите на Изтока.

Адмет (гр. мит.) — цар на Тесалия, един от аргонавтите. Аполон пасъл девет години стадата му.

Актеон (гр. мит.) — ловец, който видял къпещата се Артемида. За наказание богинята го превърнала в елен и той бил разкъсан от собствените си кучета.

Акър — английска мярка за повърхност, равна на 4047 кв.м.

Албертус Магнус (ок. 1206–1280) — немски монах-доминиканец, богослов, философ и алхимик със значителни приноси в биологията. Смятал опознаването на природата за част от християнската вяра.

Алгонкуини — индианци от североизточната част на САЩ.

Алегени — голяма планинска верига в Северна Америка, пресичаща щатите Пенсилвания, Мериленд, Вирджиния и Западна Вирджиния. Част от системата на Апалачите.

Алисън, сър Арчибалд (1792–1867) — английски юрист и историк, автор на „История на Европа от началото на Френската революция през 1789 г. до Реставрацията на Бурбоните през 1815 г.“ в десет тома (1833–1842).

Антей (гр. мит.) — син на бога на морето Посейдон и на Гея (Земята). Той губел силата си, щом не се докосвал до земята.

Аполоний Родоски (III в. пр. Хр.) — александрийски поет и граматик, автор на епопеята „Аргонавти“.

Аретуза — извор в Сиракуза (Сицилия). В елегията на Милтън „Лайсидас“ се свързва с римската пасторална поезия.

Аркадия — страна на пастири и овчари в Пелопонес, възпявана от поетите като рай на земята.

Аркрайт, сър Ричард (1732–1792) — изобретателят на предачната машина.

Аронова пръчка (библ.) — пръчката, с която Арон, братът на Мойсей, докоснал бадемовите дървета и те мигом цъфнали и вързали.

Аталанта (гр. мит.) — девойка, която обявила, че ще пристане на мъжа, който я надбяга. Загубила от Хипомен, когато спряла да вдигне трите златни ябълки, нарочно оставени от него.

Атлантида (гр. мит.) — грамаден остров, който се намирал отвъд Херкулесовите стълбове (Гибралтар). Изчезнал в океана след един катаклизъм.

Атлас (гр. мит.) — мавритански цар, осъден от Зевс да крепи на плещите си небесния свод.

Атронос (гр. мит.) — една от трите Парки, богините на съдбата, тази, която прерязвала нишката на човешкия живот.

Ахерон (гр. мит.) — река в Тартар.

Ахилесови брегове — според преданието Ахил бил родом от Тесалия, планинска местност в Гърция.

Баларат — град в Югоизточна Австралия, център на златотърсаческия район.

Бартрам, Уилям (1739–1823) — американски пътешественик и естествовник.

Бафинов залив — част от Атлантическия океан между островите Гренландия и Бафинова земя, свързан със Северния ледовит океан.

Бейкън Хил — една от най-хубавите части на Бостън, където се намира кметството.

Белите планини — планински масив в Източна Каролина и Югозападна Невада.

Бендиго — град в Югоизточна Австралия, основан през 1851 г. след откриването на злато в района.

Биас (VI в. пр. Хр.) — един от седемте гръцки мъдреци, комуто се приписват думите (известни в латинския превод): „*Omnia mea mecum porto*“ („Всичко свое нося със себе си“).

Блакстоун, сър Уилям (1723–1780) — английски юрист, автор на „Коментари“, станали наричане на поколения студенти по право.

Брама (инд. мит.) — бог от тройката Брама, Вишну, Индра (или Шива).

Бристърс Хил — възвишение южно от Конкорд, където живеели освободените роби от околността.

Буена Виста — село в Мексико. Тук на 22 и 23 февруари 1847 г. армията на САЩ победила многократно по-голямата войска на мексиканците във войната между САЩ и Мексико (1846–1848).

Бун, Даниъл (1734–1820) — един от първите заселници в Кентъки.

Бушел — американска мярка за вместимост, равна на 35.2 л.

Бхагавадгита — част от древноиндийския героичен епос „Махабхарата“. Любимата източна книга на Торо.

Бъниан, Джон (1628–1688) — английски писател и странстващ проповедник, автор на „Пътешествието на пилигрима“ (1678–1684).

Бънкър Хил — тук край Бостън на 17 юни 1775 г. е станала една от първите големи битки във Войната за независимост.

Бюфон, Жорж-Луи Леклерк (1707–1788) — френски естествовик, оказал влияние върху развитието на ботаниката, зоологията и геологията. Автор на „Естествена история“ в 44 тома (1749–1804).

Валхала (сканд. мит.) — зала за пиршества, в която отиват падналите в бой герои.

Ван Монс и Томас Нйт — ботаници и селекционери, съвременници на Торо.

Барон, Марк Теренций (116–27 пр. Хр.) — римски учен и писател. Автор на „*Regum Rusticarum*“ („За селското стопанство“).

Веди — четирите свещени книги на индуизма, съдържащи химни, ритуални предписания и техните обяснения.

Витрувий, Марк Полион (I в. пр. Хр.) — римски архитект, известен със своя десеттомен труд „*De Architectura*“ („За архитектурата“), единствената оцеляла от римско време теория на строителството, оказала силно влияние върху архитектите от Ренесанса.

Вишну (инд. мит.) — бог на милостта в тройката Брама, Вишну, Индра (или Шива).

Вишну Пурана или *Законите на Ману* — една от най-древните книги от индуския религиозен епос.

Войната на Крал Филип — война от 1675–1676 г. между Индианския съюз, начело с вождата Крал Филип, и новоанглийските колонисти.

Вулкан (рим. мит.) — богът на огъня и на ковашкия занаят; отъждествен с гръцкия бог Хефест.

Гезнер, Конрад фон (1516–1565) — швейцарски лекар и естественик, цитиран в „История на четириногите“ (1607) от Едуард Топсел.

Гийо, Арнолд Хенри (1807–1884) — американски геолог и географ, роден в Швейцария.

Гилпин, Уилям (1724–1804) — английски странстващ проповедник. Автор на множество пътеписи из Англия и Шотландия, основоположник на жанра „живописни пътешествия“, характерен за предромантизма и романтизма.

Горгони (гр. мит.) — три баснословни чудовища — сестрите Медуза, Евриала и Стено, — притежавали сила да вкаменяват всички хора, които ги погледнали.

Гоф, Уилям (ок. 1605–1679) — английски пуритан, подписал смъртната присъда на крал Чарлс I по време на Английската буржоазна революция от 1649 г. След Реставрацията заедно с тъста си Едуард Уоли избягал в Нова Англия.

Грей, Томас (1716–1771) — английски поет.

Гринел, Хенри (1799–1874) — американски корабостроител, оглавил експедиция за издирването на изчезналия полярен изследовател сър Джон Франклин.

Гуанджоу — пристанище в югоизточен Китай.

Гукин, Даниъл (1612–1687) — американски изследовател на индианците от колонията в Масачузетс.

Давънант, сър Уилям (1606–1668) — английския поет и драматург в двора на крал Чарлс I. Автор на рицарския епос „Гондиберт“.

Дамодара — едно от имената на индийския бог Кришна.

Дарвин, Чарлс (1809–1882) — английски естественик и физиолог. Основно съчинение „Произход на видовете“ (1859)

Двете Индии — Малайският архипелаг, Анголските и Бахамските острови.

Девкалион (гр. мит.) — син на Прометей. Зевс дал възможност на Девкалион и жена му Пира да създават нови хора, като хвърлят камъни

зад гърба си.

Дейви, сър Хъмфри (1778–1829) — английски химик, откривател на 12 химически елементи.

Декър, Томас (1572–1632) — английски драматург.

Делфи и Додона — древногръцки оракулски селища. В храма на Аполон в Делфи под Парнас правела своите предсказания пророчицата Пития.

Джаксън, Чарлс Т. (1805–1880) — американски химик и геолог. Публикувал „Геологическо проучване на щата Мейн“ (1838).

Джон — нарицателно име за средния англичанин.

Джонатан — нарицателно име за средния американец.

Джонсън, Бен (1573–1637) — английски драматург, съвременник на Шекспир.

Джонсън, Едуард (1599–1672) — американски историк. Публикувал „История на Нова Англия“ (1654).

Джонсън, Самюъл (1709–1784) — английски писател, критик и лексикограф.

Джордж III (1738–1820) — английски крал. По време на управлението му Англия загубила американските си колонии във Войната за независимост (1775–1782), която довела до създаването на Съединените американски щати.

Дигби, сър Кенълм (1603–1665) — английски писател. Автор на философски съчинения.

Диодор Сицилийски (I в. пр. Хр.) — гръцки историк.

Друиди — келтски свещеници, извършвали богослужения на планински хълмове или в дъбови гори.

Дръмонд, Уилям (1585–1649) — английски поет.

Дъбюк — град в източна Айова, на река Мисисипи.

Дън, Джон (1573–1631) — английски поет, съвременник на Шекспир.

Евгений IV (Габриеле Кондолмиери) — папа от 1431 до 1447 г.

Евър — югоизточен вятър у древните гърци.

Еда — Старата или Поетическата Еда — сборник от XII в. с митологически предания на старите скандинавски народи. На тази основа исландският историк и поет Снори Стурлусон (1179–1241)

съставил Прозаическата или Новата Еда, като добавил нови скандинавски митове, легенди и поеми.

Езерни поети — Уърдсуърт, Колридж и Сауди.

Емерсън, Ралф Уолдо (1803–1882) — американски философ и писател, централна фигура на американския литературен трансцендентализъм.

Еней Силвий — литературно име на Пий II (Пиколомини), папа от 1458 до 1464 г.

Западни острови или Хебриди — архипелаг в Атлантическия океан край бреговете на Шотландия.

Зелените планини — планински масив в щата Върмонт. Част от системата на Апалачите.

Зендавеста — свещени текстове на маздеизма, религията на древните иранци, от VII-VI в. пр. Хр.

Зороастър или Заратустра (660–583 пр. Хр.) — реформатор на древната иранска религия. Проповядвал разделянето на светлината и мрака като добрия и лошия принцип и създал подробни култови и хигиенични предписания.

Ивлин, Джон (1620–1706) — английски мемоарист и естествовик.

Идуна (сканд. мит.) — богинята на пролетта.

Икар (гр. мит.) — син на Дедал. Издигнал се с восъчни криле високо към слънцето, от което те се разтопили и Икар паднал в морето, което било наречено по името му Икарово море; част от Егейско море.

Индра (инд. мит.) — главният бог на средното царство — въздуха.

Инч — английска мярка за дължина, равна на 2,54 см.

Испански Мейн — територията, обхващаща северното крайбрежие на Южна Америка от Панама до устието на река Ориноко, Венецуела.

Йол (гр. мит.) — приятел на Херкулес, помогнал му да отсече главата на Лернийската хидра.

Йотуни (сканд. мит.) — великани, постоянно враждуващи с боговете.

Йотунхайм (сканд. мит.) — седалището на боговете.

Йънг, Артър (1741–1820) — английски агроном. Автор на „Селско стопанство. Есета върху практическите страни на фермерството“ (1773).

Кабир (1440–1518) — индийски поет и религиозен реформатор.

Кадм (ок. VI в. пр. Хр.) — полумитически финикийски принц, дал на гърците писменост.

Калидаса (V в.) — индийски драматург и поет, известен с драмата в стихове „Сакунтала“. Сакунтала е девойка, израснала в гората в семейството на отшелник.

Калпа (инд. мит.) — период от време, обхващащ няколко милиарда години, от създаването до унищожаването на света. В края на всяка калпа Брама поглъща света, а после отново го изгражда.

Кариатида — статуя на жена или мъж, която подпира корниз.

Карлайл, Томас (1795–1881) — английски историк, биограф и критик, роден в Шотландия. Упражнил голямо влияние с култа си към героичните личности.

Карпентър, У. Б. — биолог от Нова Англия, съвременник на Торо.

Кару, Томас (ок. 1595–1645) — английски поет от епохата на Барока.

Касталийски извор — според преданието глътка от този извор на южния склон на Парнас край Делфи дарявала поетическо вдъхновение.

Катон Утически (95–46 пр. Хр.) — римски държавник, противник на Цезар. След победата на Цезар при Утика на северноафриканския бряг сложил край на живота си.

Катон, Марк Порций (234–149 пр. Хр.) — римски държавник и писател, автор на трактата „De Agri Cultura“ („За земеделието“).

Каупър, Уилям (1731–1800) — английски поет.

Кварта — английска мярка за вместимост, равна на 1,1 л.

Кеймбриджки колеж — Кеймбридж, Масачузетс, е седалище на основания през 1638 г. Харвардски университет, който Торо посещавал от 1833 до 1837 г.

Кейн, Елиша Кент (1820–1857) американски военен лекар, загинал при втората си арктическа експедиция за издирването на сър Джон Франклин.

Клавдиан, Клавдий (ок. 365–404) късноримски поет, автор на епиграми, епически творби и политически поеми.

Кларк, Едуард-Даниъл (1769–1822) — английски минералог и пътешественик.

Кларк, Уилям (1770–1838) изследовател на американския континент. Заедно с Мериуедър Луис извършил през 1803–1806 г. пътешествие от американския Среден Запад през Скалистите планини до Тихия океан.

Клафтер — английска мярка за дълбочина, равна на 1,82 м.

Колман, Хенри (1785–1849) — американски духовник, автор на няколко отчета за състоянието на селското стопанство в Масачузетс и съседните му щати.

Колридж, Самюъл Т. (1772–1834) — английски поет и критик, един от „Езерните поети“.

Колумела (I в.) — римски писател, известен с книгите си върху селското стопанство.

Конкордската битка — на 19 април 1775 г. край Конкорд е станала първата битка от Войната за независимост.

Конфуций или Кун Фу Дзъ (ок. 551–478 пр. Хр.) — китайски философ и политик. Целта на неговото морално учение е благополучието на държавата и самоусъвършенстването на индивида.

Корд — английска мярка за дърва, равна на 0,1 куб.м.

Коук, сър Едуард (1552–1634) — английски юрист и законодател.

Кохинор — прочут диамант, възпян още в индийския епос „Махабхарата“. От 1850 г. е собственост на английското кралско семейство.

Крез (ок. 560 пр. Хр.) — цар на Лидия в Мала Азия, чието богатство станало баснословно.

Крокет, Дейвид (1786–1836) — американски военен и политик, превърнал се във фолклорен герой.

Куорлс, Франсис (1592–1644) — английски поет.

Куру — легендарен древноиндийски град на мъдреците брамини, където се е състояла голямата битка, възпята в „Махабхарата“ и „Бхагавадгита“.

Ландър, Уолтър Савидж (1775–1864) — английски поет и прозаик.

Лаперуз, Жан Франсоа (1741–1788) — френски мореплавател, изчезнал безследно при опит да обиколи света.

Лейнг, Самюъл (1812–1897) — английски държавник и писател. Автор на „Записки от едно пребиваване в Норвегия“ (1837).

Либих, Юстус (1803–1873) — професор по химия в Гисенския университет, Германия. Публикувал „Химия на животните“ (1842).

Ликург (IX в. пр. Хр.) — спартански законодател. Политическото и военното величие на Спарта в продължение на няколко века се отдава на Ликурговата конституция.

Линей, Карл (1707–1778) — именит шведски ботаник, извършил класификация на растенията. Основното му съчинение, написано на латински, е „Genera plantarum“ (1737).

Линкълн — малък град близо до Конкорд.

Лок, Джон (1632–1704) — английски емпирически философ.

Локи (сканд. мит.) — богът на разрушението и злото.

Лонг Уорф — пристанище на Бостън.

Лудън, Джон Клодиъс (1783–1843) — шотландски паркостроител и природоописател.

Луис, Мериуедър (1774–1809) — изследовател на американския континент. По поръчение на президента Джеферсън предприел заедно с Уилям Кларк голяма експедиция към Пасифика.

Лъвуел, Джон (1691–1725) — служил под командването на Бенджамин Чърч; прочул се с битката срещу индианците на 18 април 1725 г.

Магнус, Олаус (1490–1558) — шведски историк, архиепископ на Упсала.

Мамелюци — гвардейци на египетския султан, които впоследствие взели за няколко столетия властта в Египет. През 1811 г. по заповед на султанския наместник Мехмед-Али паша те всички били затворени в крепост и избити; спасил се само един, като прескочил крепостната стена.

Масасойт (1580–1661) — вожд на индианското племе вампаноаг, владяло по-голямата част от територията, на която възниква Нова Англия.

Маст, Мир Камар Удин (XVIII в.) — индийски поет.

Матусал (библ.) — еврейски патриарх, живял 969 години (Битие, 5:27).

Мемнон (гр. рим. мит) — син на Аврора, загинал от ръката на Ахил. От статуята му, издигната край Тива в Египет, се разнасяла нежна музика, щом първите слънчеви лъчи я докоснали.

Менций или *Мен Дзъ* (ок. 372–289 пр. Хр.) — китайски философ от школата на Конфуций.

Меншиков, Александър Данилович (1673–1729) — руски княз, военен и държавен деец, фаворит на Екатерина I, умрял в изгнание.

Милтън, Джон (1608–1674) — английски поет, автор на епическите поеми „Изгубеният рай“ (1667) и „Възвърнатият рай“ (1671).

Миля — американска мярка за дължина, равна на 1609 м.

Минерва (рим. мит.) — богиня на мъдростта и на изящните изкуства, дъщеря на Юпитер; отъждествена с гръцката богиня Атина.

Мирабо, маркиз дьо Оноре-Габриел (1749–1791) — най-бележитият оратор на Френската революция, депутат на Третото съсловие, впоследствие изменник на революционните идеи.

Мирмидонци — смели тесалийски воители на Ахил, които се били срещу Троя. Според преданието името им произлиза от „мугтех“, т.е. „мравки“.

Мишо, Франсоа-Андре (1770–1855) — френски ботаник, автор на съчинението „Северноамериканската Sylva“ (1818).

Мом (гр. мит.) — бог на шегите и подигравките.

Нибур, Бертолд-Георг (1776–1831) — немски историк, известен с критическия си подход към източниците, особено в „История на Рим“ (1811–1832).

Ниепс, Жозеф (1765–1833) — френски изобретател, създател на фотографията заедно с Дагер.

Нимрод (библ.) — легендарен цар на Халдея, назован „голям ловец пред Господа“ (Битие, 10:9).

Нова Нидерландия — сегашният щат Ню Йорк.

Нова Холандия — сегашният щат Пенсилвания.

Нума Помпилий (714–671 пр. Хр.) — втори римски цар, заел се с религиозното устройство на Рим.

Олкот, Еймос Бронсън (1799–1888) — американски проповедник и философ от кръга на трансценденталистите. Неговата дейност е от голямо значение за американската образователна система.

Орфей (гр. мит.) — тракийски поет и музикант, син на Аполон и на нимфата Калиопа. Песните му раздвижвали скалите и дърветата и усмирявали зверовете. Участвал в похода на аргонавтите.

Осиан — шотландския легендарен герой и бард, живял според преданието през III в. Неговите творби, обработени и издадени от шотландския поет Джеймс Макферсън (1736–1796) под заглавието „Песните на Осиан“, упражнили силно влияние върху романтичната литература.

Паганини, Николо (1782–1840) — италиански композитор и цигулков виртуоз, прочут с уменията си да свири само на най-ниската струна.

Пали, Уилям (1743–1805) — английски философ, автор на „Принципи на морала и политическата философия“ (1785) — съчинение, което Торо е изучавал в Харвардския колеж.

Палмира — древен град в централна Сирия.

Пан (гр. мит.) — козлоногият син на бог Хермес и смъртна жена, олицетворение на Природата и Живота.

Пар, Томас (1483–1635) — името на този англичанин, доживял до сто петдесет и две години, е станало символ на дълголетие.

Парк, Мънго (1771–1806) — шотландски пътешественик, изследовател на Африка.

Пафлагонци — жителите на Пафлагония, древна област в Мала Азия, спечелили си лоша слава със своето суеверие и груби обноски; споменати в „Илиада“.

Пек — английска мярка за вместимост, равна на 8,8 л.

Пелико, Силвио (1789–1854) — италиански писател, автор на първата романтическа драма в Италия „Франческа да Римини“ (1815). Осъден за желанието му да се причисли към карбонарите, той прекарал девет години в затвора на Шпилберг, където написал „Моите затвори“ (1832).

Пен, Уилям (1644–1718) — известен квакер, основател на щата Пенсилвания. Застъпвал се за равноправието на всички вероизповедания.

Пери, сър Уилям Едуард (1790–1855) — английски полярен изследовател.

Петър Отшелника, наричан още Петър Амиенски (ок. 1050–1115) — френски монах, духовен водач на първия кръстоносен поход (1095–1099).

Пилпай или Бидпай — легендарен брамин, смятан за съчинител на най-ранните индийски басни, разпространявани в Европа през Средновековието; много близки до басните от санскритския сборник „Панчатантра“.

Пинта — английска мярка за вместимост, равна на 0,55 л.

Питагор (VI в. пр. Хр.) — гръцки философ и законодател, известен с много строгите си нрави.

Плиний, Гай Секунд (23–79) — римски естествовик, автор на „Естествена история“ в тридесет и седем книги.

Плут (рим. мит.) — богът на богатството.

Плутарх (ок. 45 — 125) — гръцки историк и моралист. Автор на „Паралелни животописи на бележитите люде в Гърция и Рим“.

Плутон (гр. мит.) — владетел на Ада и бог на мъртвите. Неговото подземно царство било обградено седем пъти от река Стикс, през която лодкарят Харон превеждал душите на умрелите.

Погъс — вожд на индианско племе от южна Нова Англия, загинал в битката срещу капитан Лъвуел на 18 април 1725 г.

Полк, Джеймс (1795–1849) — президент на САЩ от 1845 до 1849 г.

Помона (рим. мит.) — богинята на плодните дървета и на градините.

Поуп, Александър (1688–1744) — английски поет от епохата на Класицизма. Превел „Илиада“ и „Одисея“ в римувани стихове.

Пфайфер, Ида Лаура (1797–1858) — австрийска изследователка, първата жена, обиколила земното кълбо. Публикувала „Пътешествие около света, извършено от една дама“ (1852)

Рали, сър Уолтър (ок. 1552–1618) — английски изследовател и писател, фаворит на кралица Елизабет I. Бил обвинен в заговорничество срещу Джеймс I и обезглавен.

Рикардо, Дейвид (1772–1823) — английски политикономист. Основно съчинение „Принципи на народното стопанство и данъчното

облагане“ (1807).

Рихтер, Йохан Паул Фридрих (1763–1825), приел името Жан Пол — немски писател-романтик.

Робин Худ — герой от староанглийски балади, който през XII-XIII в. се подвизавал като горски разбойник.

Род — английска мярка за дължина, равна на 5 м.

Роландсън, Мери Уайт (ок. 1635–1678) — американка, държана дълго в плен от индианците.

Ръмфорд, граф Бенджамин Томпсън (1753–1814) — английски физик и дипломат, роден в САЩ. Публикувал трудове върху естеството на топлината. Изобретил непушеща камина.

Саади (1184–1291) — най-известният поет на Персия, творбите му „Гюлистан“ („Градина на розите“) и „Бостан“ („Градина на удоволствията“) съдържат образци на източната мъдрост.

Сарданапал или Ашурбанипал (ок. 668–626 пр. Хр.) — цар на Асирия, построил величествения дворец и библиотеката в Ниневия.

Сатурн — един от най-древните богове в римската митология, който учел хората да обработват земята.

Сведенборг, Емануел (1688–1772) — шведски учен, философ и религиозен писател.

Сей, Жан-Батист (1767–1832) — френски политикономист, вулгаризирал учението на Адам Смит.

Селкирк, Александър (1676–1721) — английски моряк. По негово желание бил оставен на необитаемия остров Хуан Фернандес, където проживял шест години. Прототипът на Робинзон Крузо.

Силвий, Еней (1405–1464) — италиански хуманист и дипломат, впоследствие папа Пий II.

Симсова дупка — през 1818 г. американският морски офицер и писател Джон Кливс Симс (1780–1829) изказал предположението, че на полюсите има дупки, през които може да се проникне в кухата вътрешност на Земята.

Смит, Адам (1723–1790) — шотландски философ. Създател на модерната политикономия, основно съчинение „Проучвания върху природата и произхода на благополучието на народите“ (1776).

Солон (ок. 638–558 пр. Хр.) — атински законодател, държавник, поет и философ.

Спенсър, Едмънд (1552–1599) — английски поет от епохата на кралица Елизабет I, на която посветил незавършената си творба „Кралицата на феите“.

Стандиш, Майлс (ок. 1584–1656) — английски военачалник, един от предводителите на първите заселници в Плимът, Нова Англия.

Стейт Стрийт — навремето финансовият център на Бостън.

Сторър, Томас (1571–1604) — английски поет.

Стърлинг, Джон (1806–1844) — английски свещеник и поет, последовател на Колридж.

Сфинкс (гр. мит) — чудовище, което тормозело жителите на Тива, като изяждало всеки, който не проумявал загадките му. Когато Едип дал правилен отговор, Сфинксът разбил главата си в скалата.

Съдбъри — малък град на югозапад от Конкорд.

Тартар (гр. мит.) — подземно обиталище на дъното на Ада, където прокълнатите понасяли вечни мъки.

Тацит, Публий Корнелий (ок. 55–120) — римски историк и държавник.

Теофраст (ок. 372–287 пр.Хр.) — гръцки философ и учен. Основни съчинения „Издирвания върху растенията“, „Първопричини за растенията“ и „Характери“.

Термин (рим. мит.) — богът на границите и собствеността.

Терните и Тидор — малки острови от групата на Молукските (Индонезия).

Тива — прочут древен град в Египет, столица на девет династии, наричан Стóвратната Тива.

Титир и Мелибей (гр. мит.) — пастири, за които се споменава в „Идилии“ на Теокрит и в „Буколики“ на Вергилий.

Томсън, Джеймс (1700–1748) — английски поет.

Тон — американска мярка за тегло, равна на 907,2 кг.

Тор (сканд. мит.) — бог на гръмотевицата.

Търнър, Сирил (ок. 1575–1626) — английски драматург.

Уайт, Джоузеф Бланко (1775–1841) — английски поет.

Уебстър, Даниъл (1782–1852) — американски политик и оратор. Речта му в полза на закон от 1850 г. за преследване на избягалите роби („Законът на Уебстър“) добила лоша слава.

Уестън — малък град в близост до Конкорд.

Уилбърфорс, Уилям (1759–1833) — английски филантроп, борец против робството, оглавил в Английския парламент борбата за освобождаването на робите в Британските Антили.

Уилсън, Александър (1766–1813) — шотландски поет и орнитолог, преселил се в Америка. Автор на „Американска орнитология“ в девет тома (1808–1814). Еднотомно издание излиза в Бостън през 1840 г.

Уинслоу, Едуард (1595–1655) — английски пуритан, пристигнал с кораба „Мейфлауър“ в Америка, бил три пъти губернатор на Плимътската колония. Неговите дневници и описанията му на първото заселничество представляват голям исторически интерес.

Улф, Чарлс (1791–1823) — ирландски поет-романтик.

Уотс, Айзък (1674–1748) — английски теолог и химнописец.

Уърдсуърт Уилям (1770–1850) — английски поет, един от „Езерните поети“.

Фаетон (гр. мит) — син на Хелиос (Слънцето). Получил от баща си позволение да води само за един ден колесницата му, но поради неопитност едва не подпалил цялата Вселена. Символ на човек, който се заема с непосилна за него работа.

Файф Пойнтс — квартал на Ню Йорк с много лоша слава.

Фокс, Джордж (1624–1691) — английски религиозен водач, основал през 1647 г. Квакерското общество.

Фрай, Елизабет (1780–1845) — деятелка на сектата на квакерите, занимавала се с благотворителност по затворите.

Франклин, Бенджамин (1706–1790) — американски държавник, дипломат, писател, учен и изобретател.

Франклин, сър Джон (1786–1847) — английски полярен изследовател, изчезнал безследно.

Фробишър, сър Мартин (1535–1594) — английски мореплавател, търсил северозападен път през Атлантическия към Тихия океан.

Фунт — английска мярка за тегло, равна на 453,6 г.

Фурие, Шарл (1772–1837) — френски социален реформатор, чиито идеи за съвместен живот в големи общности намерили отзвук и в Нова Англия, особено у някои от трансценденталистите като Маргарет Фулър с прочутата Ферма Брук край Конкорд.

Фут — английска мярка за дължина, равна на 30,48 см.

Хабингтън, Уилям (1605–1654) — английски поет.

Ханон (IV в. пр. Хр.) — картагенски мореплавател, стигнал през 480 г. пр. Хр. до Западна Африка. Пътеписът му „Периплус“ се смята за първото описание на мореплавател очевиден.

Халдея — име на страната, която древните гръцки историци наричали Вавилония. Халдейците умеели да гадаят бъдещето по звездите.

Хариванша — санскритска поема, включена в „Махабхарата“ Торо превел от френски епизода „Преселението на душите на седемте брамини“.

Харпии (гр. мит.) — крилати чудовища с женски образ, с тяло на ястреб и с орлови нокти.

Хауард, Джон (1726–1790) — английски общественик, ратувал за подобряването на условията в затворите.

Хауит, Алфред Уилям (1830–1908) — австралийски антрополог и изследовател. Автор на книгата „Земя, труд и злато или Две години във Виктория“ в два тома (1855).

Хеба (гр. мит.) — дъщеря на Зевс (Юпитер) и Хера (Юнона), богиня на младостта.

Хекатомпилос — древен персийски град, споменат от Плиний и Птоломей.

Хелвелин — планина в езерните райони на Северозападна Англия, свързана с т.нар. Езерни поети.

Хеманс, Фелиша (1793–1835) — английска поетеса.

Херакъл (гр. мит.) или *Херкулес* (рим. мит.) — най-прочутият от героите на древността, син на Зевс и на Алкмена. Преследван от гнева на Хера, трябвало да извърши дванадесет подвига, между които погубването на Лернийската хидра и разчистването на Авгиевите обори.

Херик, Робърт (1591–1674) — английски поет.

Херкулесови стълбове — име, дадено от древните народи на европейските и африканските скали, които образуват протока Гибралтар. Според преданието те били разместени от Херкулес, за да се свърже морето с океана.

Херодот (ок. 484–425 пр. Хр.) — гръцки историк, наричан Баща на историята.

Херцина (гр. мит.) — изворна нимфа.

Хесперида (гр. мит.) — име на трите дъщери на Атлас. Те имали градина, чиито дървета раждали златни ябълки, пазени от стоглав дракон. Херкулес убил дракона и откраднал златните ябълки. Островите на Хесперидите се намирили в Атлантическия океан (вероятно днешните Канарски острови).

Хибла — древен град в Сицилия на морския бряг недалеч от Сиракуза.

Хигия (гр. мит.) — богинята на здравето, дъщеря на Асклепий.

Химет — планинска верига в Югоизточна Гърция, прочута с мрамора и меда си.

Хор, Самюъл (1778–1856) — конгресмен от Конкорд, изпратен през 1844 г. в Чарлстън, Южна Каролина, за да протестира срещу заплахите към масачузетски моряци негри; грубо прогонен от властите на Южна Каролина.

Хоторн, Натаниъл (1804–1864) — американски романист и разказвач.

Християн II (1481–1559) — крал на Норвегия и Дания, а след 1520 г. и на Швеция.

Хумболт, Александър фон (1769–1859) — немски естествовик и географ, пътешествал из Европа, Америка и Русия. Публикувал трудове върху география на растенията, климатология, вулканология. Основни съчинения „Картини от природата“ в два тома (1808) и „Космос“ в пет тома (1845–1862).

Хупър, Елън (1816–1848) — американска поетеса.

Хърндън, Уилям Луис (1813–1857) — американски изследовател, автор на „Проучвания по долината на Амазонка“ в два тома (1854).

Цербер (гр. мит.) — триглаво куче, пазещо входа към подземния свят.

Церера (рим. мит.) — богиня на земеделието, отговаряща на богинята Деметра от гръцката митология.

Цицерон, Марк Тулий (106–43 пр.Хр.) — римски държавник, оратор и писател.

Чалмърс, Александър (1759–1834) — шотландски биограф, издател и журналист. Публикувал „Произведенията на английските

поети от Чосър до Каупър“ (1810).

Чамплейн — езерото на границата между щатите Върмонт и Ню Йорк.

Чанинг, Уилям Елъри (1810–1884) — американски унитаристски свещеник и поет, близък до кръга на трансценденталистите. Приятел на Торо и пръв негов биограф.

Чапман, Джордж (1559–1634) — английски драматург и преводач на Омир.

Челини, Бенвенуто (1500–1571) — известен италиански скулптор и бижутер. Една от многото драматични случки в живота му било затварянето му в крепостта „Сан Анджелио“ в Рим по обвинение в кражба на скъпоценности от папа Климент VII.

Чосър, Джефри (ок. 1340–1400) — английски поет, автор на „Кентърбърийски разкази“ (1387/1400).

Чърч, Бенджамин (1639–1718) — предводител на пуританите срещу индианците във Войната на Крал Филип (1675–1676).

Шамполион, Жан-Франсоа (1790–1832) — френски египтолог, разшифровал древноегипетското йероглифно писмо въз основа на Плочата от Розета, върху която били изписани еднакви текстове на гръцки и древноегипетски.

Ървинг, Едуард (1792–1834) — шотландски свещеник, застъпвал идеята, че църквата трябва да възстанови първоначалните си функции.

Юбер, Франсоа (1750–1835) — швейцарски ентомолог, автор на „Нови наблюдения над пчелите“.

Янки — прозвище на американците в Съединените щати. По времето на Торо означавало само жител на Нова Англия.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.